

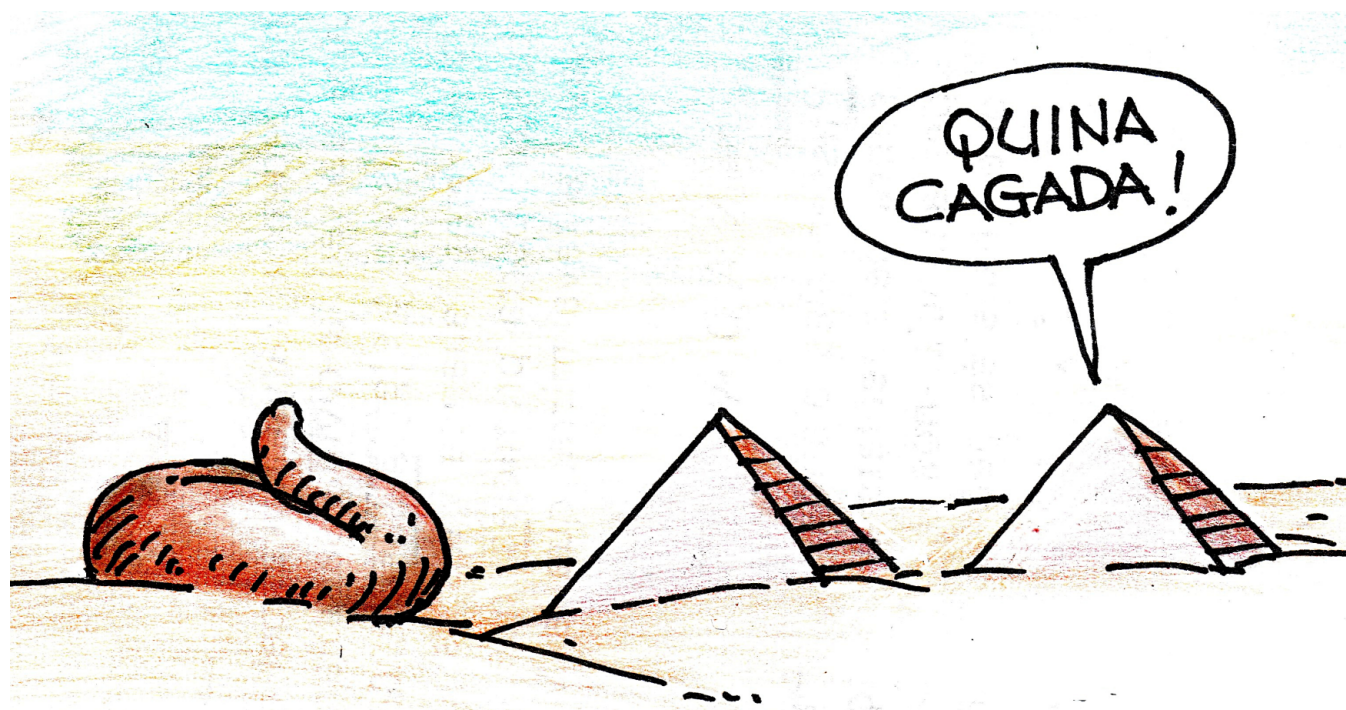
LA LLUFA

UNA TIFA PER MASSES CATIFES

Final de la cimera del canvi climàtic

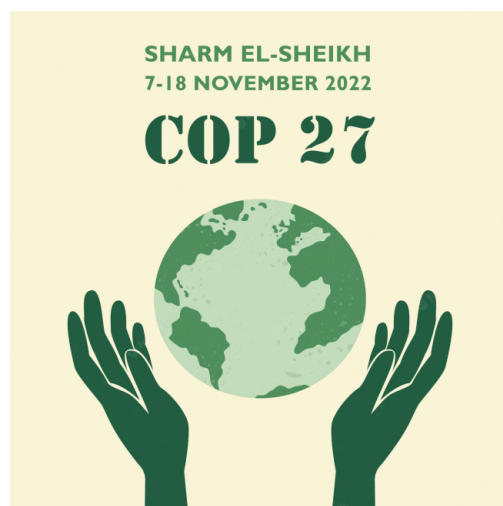
Com a mínim, no enganyen a ningú. Tots, fins i tot ells mateixos, saben que arribarà el final de la cimera sense cap resultat positiu. Però representen el seu paper amb certa dignitat. Arriben seriosos –educats però seriosos– parlen davant les càmeres de la gravetat del moment, de la necessitat imperiosa de posar-se a la feina. O ara o mai, diuen en els seus respectius idiomes. Després van a l'Hotel, es dutxen i demanen la companyia d'una senyoreta o un senyoret. Quan desperten ja se'ls ha fet tard i veuen que el més

nacionals més a prop, demanen un cafè i fan que la reunió continuï.

El final és el de sempre una de freda i una de calenta. La freda absoluta, glaç pur, la calenta, entrarà en comissió, passarà a tèbia i a la següent cimera es convertirà en glaçó.

El món de moment aguanta. El que resulta més curiós és que també aguantin els ciutadans que amb els seus impostos paguen a aquesta colla de bacons. LLUFA.

calent està a l'aigüera. Truquen al seus país. Tu ferm com fins ara li diuen, i ells tornen amb la senyoreta o el senyoret. Complir ordres, se'n diu.

El divendres, mentre es remullen a la banyera, un secretari els informa que les coses estan igual que el dilluns. No podran marxar després del sopar de gala. Millor. S'està bé a l'Hotel i la companyia és bona.

Faran un extra, un tour de force, si convé aquella nit no dormiran però cal donar un senyal de que la reunió avança malgrat les dificultats.

Aprofitant l'enrenou, alguns intenten rebaixar expectatives, no d'ara sinó de les reunions anteriors. D'altres més conscienciats perquè tenen les eleccions

